

SLAVIT NEDĚLI A MODLIT SE BĚHEM NEBEZPEČÍ NÁKAZY

Neobvyklá situace stavu nouze, kdy není možné slavit Eucharistii – zdroj a vrchol křesťanského života (srov. SC 10) – však neznamena nemožnost vstoupit do společenství s Pánem a s jeho tajemstvím spásy. On sám pro svůj lid prostírá stůl Chleba života, ale také stůl Slova, protože Kristus „je přítomen ve svém slově: to mluví on, když se v církvi předčítá Písmo svaté“ (SC 7). Přijetím lidské přirozenosti v sobě sjednotil veškeré lidství a spojen s ním jen vede k Otci chvalozpěvem, který neustále zaznívá v nebeských příbytcích. Modlitba, zvláště breviář, je totiž opravdové uskutečňování Kristova kněžství, neboť jí neustále chválíme Pána a přimlouváme se za spásu celého světa (srov. SC 83).

Abychom podpořili naslouchání Božímu slovu v modlitbě, inspirování liturgií Církve a liturgickým rokem, nabízíme tuto pomůcku.

Nabízí schéma modlitby a zamyšlení, ať už osobního či v rodině, podle liturgie daného dne. Pomůcka poskytuje i další modlitby.

Doporučujeme také modlit se Liturgií hodin, třeba za použití aplikace „Breviář“, kterou lze zdarma stáhnout a v níž se nacházejí všechny potřebné modlitby, jímž můžete také naslouchat v audio verzi.

Připravilo Biskupství ostravsko – opavské s využitím textů vytvořených Italskou biskupskou konferencí.

Překlad z italštiny P. František Staněk.

Texty Písma svatého převzaty z Českého liturgického překladu.

TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ

MODLITBA V RODINĚ

Situace, kterou právě prožíváme, nám neumožňuje účast na eucharistickém slavení třetí neděle postní. Předkládáme tedy návrh, jak prožít rodinnou modlitbu ve společenství s celou církví. Každá rodina si přizpůsobí návrh vlastním potřebám. Modlitba je vedena otcem rodiny nebo maminkou (R)

R: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Všichni (V): Amen.

R: Bůh Otec, který je požehnán navěky, ať nám dopřeje mocí Ducha svatého přebývat ve společenství s ostatními v Kristu, našem bratru.

V: Požehnaný jsi, Bože, navěky.

R: Ježíš nespěchá. Zastaví se u Jákobovy studny v netušenou dobu a po nečekaném putování. Tam nás očekává, když se unavil poté, co nás vyšel hledat. Je to právě Jákobova studna, která vždy zásobila vodou celé město Sychar, a udržovala ho tak při životě. Během rozhovoru se ženou, jež prožila bouřlivý život, vysvítá, jak je zdroj živé vody schopný uhasit každou žízeň a každou tužbu srdce. A vždy dát život.

Samařská žena zjistí, že před Ježíšem může přebývat s otevřeným srdcem, protože On nemá žádné předsudky, ale pouze žízni po tom, aby každý žíznil po pravdě. A že může u studny nechat svůj džbán, aby oznámila celému městu radost zrozenou z tohoto setkání.

Také v tento čas zkoušky se obracíme k Otci s pokornou modlitbou a naplnění vírou, aby nám dal poznat a zakusit Ježíšovu přítomnost mezi námi.

R: Pomodleme se společně žalm 42:

Jako laň prahne po vodách bystřin,
tak prahne má duše po tobě, Bože!

Má duše žízni po Bohu, po živém Bohu:
kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?

Mé slzy jsou mi pokrmem ve dne i v noci,
když den co den slyším: „Kde je tvůj Bůh?“

Na to si vzpomínám, má duše tím přetéká:
jak jsem putoval v zástupu, jak jsem je vodíval k Božímu domu
s hlasitým jástem a chvalozpěvem ve svátečním průvodu.

Proč se rmoutíš, má duše, a proč ve mně sténáš?
Doufej v Boha, zase ho budu chválit, svého spasitele a svého Boha.

R: Bože, zdroji života, ty nabízíš celému lidskému pokolení vyprahlému žízní živou vodu milosti, která tryská ze skály, jíž je Kristus Spasitel; dej nám dar Ducha svatého, abychom s pevností vyznávali víru v Tebe a s radostí ohlašovali nádheru tvé lásky.

V: Amen.

TVÉ SLOVO JE SVÍTILNOU MÝM NOHÁM

Někdo z rodiny přečte úryvek evangelia, nebo se mohou použít všechny biblické texty včetně zpěvu žalmu této neděle, viz str. 6

Evangelium – Jan 4,5-42

Pramen vody tryskající do života věčného.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se – tak (jak byl) – u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ – Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. – Samařská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napití mne, Samaritanku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají. Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a (věděla), kdo ti říká: ‘Dej mi napít’, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš (vědro), a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: ‘Nemám muže’; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: ‘(Jen) v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.’“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina – ano, už je tady – kdy opravdoví (Boží) ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najez se!“ On jim však řekl:

„Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: ‘Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.’ Hle, říkám vám: Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozséváč i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: ‘Jiný rozsévá a jiný sklízí.’ Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte (plody) jejich práce.“ Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, žes nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

Slyšeli jsme slovo Boží

V: Chvála Tobě, Kriste.

Je možné být chvíli v tichu a rozjímat nad evangelním úryvkem postní neděle.

K TOBĚ STOUPÁ NAŠE MODLITBA

R: Pokračujme v naší cestě k Velikonocům aniž bychom ztratili naději a vzývejme Pána, pramen živé vody:

Budeme odpovídat: ***Dej nám vodu živou, Pane!***

- V okamžicích křehkosti, slabosti a utrpení.
- Když sedíme unaveni u studny a trpíme žízní.
- Když k nám mluvíš skrze znamení, která dobývají srdce.
- Když uctíváme Otce v duchu a pravdě.
- Ty, živý pramene vody tryskající do života věčného.
- Ty, který zaplavuješ Církev vodou obnovující život.

Modleme se také za obtížnou situaci dnešních dní:

V: Pane Ježíši Kriste, lékaři našeho života,

Tys během svého života potkal ženy i muže nemocné na těle i na duchu.

Uzdravils je, utěšils je a také si je uzdravil,

vždy jsi je vysvobodil ze strachu, úzkostí i beznaděje.

Po svých učednících si žádal, aby uzdravovali nemocné, utěšovali trpící a přinášeli naději skleslým.

Prosíme Tě, Pane, požehnej, pomoz, povzbuď nás všechny i všechny, kdo jsou u nemocných.

Dej nám sílu, upevni víru,

oživ naději a rozmnož lásku.

A tak budeme v hlubokém společenství s trpícími

a ve společenství lásky s tebou, Pane, lékaři našeho života.

R: Ježíšovo slovo Samaritánce nás utěšuje i vzdělává. Náš dům, stejně jako každé jiné prostředí, je místem, kde k nám přijde Bůh a učiní, abychom se stali ženami a muži, jež Jej hledají v duchu a v pravdě. Bůh k nám mluví jako k přátelům a dává nám Ducha, v němž se smíme modlit:

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích ...

R: Proudý živé vody potečou ze srdce tvého Syna Ježíše.
Vyslyš, milosrdný Bože, křik tohoto lidu:
nesud' naši liknavost a únavu,
ale shlédni na žízeň našeho srdce
a otevři poklad své milosti, která zachraňuje srdce věřících.

V. Amen.

SNAŽNĚ PROSÍME O POŽEHNÁNÍ BOHA OTCE

R: Uděl, Otče, své požehnání naší rodině
a dej nám, abychom se stali radostnými v naději,
pevnými v trápeních,
vytrvalými v modlitbě,
pozornými k potřebám bratří a sester
a svědomitými na cestě obrácení,
po níž kráčíme během této postní doby.

Všichni učiní znamení kříže, zatímco R pokračuje:

R: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

V: Amen.

Na závěr se může připojit nejstarší mariánská antifona „Pod ochranu Tvou“:

**Pod ochranu tvou se utíkáme,
svatá Boží Rodičko.
Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí vysvobod' nás vždycky,
Panno slavná a požehnaná!
Paní naše,
prostřednice naše,
orodovnice naše,
u Syna nám smilování vypros,
Synu svému nás doporuč,
k Synu svému nás doprovod'.**

BIBLICKÉ TEXTY PRO TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ

1. čtení – Ex 17,3-7

Dej nám vodu, ať se napijeme.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: „Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žízní?“ Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenují mě!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyjdi před lid v doprovodu několika starců z Izraele, vezmi si do ruky hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, a jdi! Hle, já tam budu stát před tebou na Chorebu, udeříš do skály, vytryskne z ní voda a lid se napije.“ Mojžíš tak udělal před očima izraelských starců. Nazval pak jméno toho místa Massa a Meriba kvůli hádce izraelských synů a kvůli tomu, že pokoušeli Hospodina tím, že říkali: „Je Hospodin uprostřed nás, nebo ne?“

Mezizpěv – Žl 95,1-2.6-7b.7c-9

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce!“

Pojďme, jásejme Hospodinu,
oslavujme Skálu své spásy,
předstupme před něho s chvalozpěvy
a písněmi mu zajásejme!

Pojďme, padněme, klaňme se,
poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem!
Neboť on je náš Bůh
a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu:
„Nezatvrzujte svá srdce jako v Meribě,
jako tehdy v Masse na poušti,
kde mě dráždili vaši otcové,
zkoušeli mě, ač viděli mé činy.“

2. čtení – Řím 5,1-2.5-8

Láska je nám vlita skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Kristus přece v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého - možná, že se někdo umřít odhodlá za toho, kdo je mu milý. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme byli ještě hříšníky.

Zpěv před evangeliem – srov. Jan 4,42.15

Pane, ty jsi skutečně Spasitel světa; dej mi živou vodu, abych už nežíznila.

Evangelium – Jan 4,5-42

Pramen vody tryskající do života věčného.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se – tak (jak byl) – u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ – Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. – Samařská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napití mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají. Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a (věděla), kdo ti říká: ‘Dej mi napít’, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš (vědro), a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: ‘Nemám muže’; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: ‘(Jen) v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.’“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina – ano, už je tady – kdy opravdoví (Boží) ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najez se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“ Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: ‘Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.’ Hle, říkám vám: Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozsévač i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: ‘Jiný rozsévá a jiný sklízí.’ Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte (plody) jejich práce.“ Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali:

„Věříme už nejen proto, žes nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

K ROZJÍMÁNÍ

Dnešní neděli jsme pozváni, abychom načerpali život z jediného pravého pramene, jímž je Bůh Ježíše Krista. V prvním čtení z Druhé knihy Mojžíšovy izraelský lid reptá proti Mojžíšovi, čímž pokouší Hospodina. Izrael už přešel přes Rudé moře, již viděl hořké vody, jež zesládly, už zakusil prozřetelnost, když hltal manu a křepelky, nyní však postrádá vodu a hledí do tváře smrti. V takové situaci se rodí jistý druh zoufalství, v němž protest proti Mojžíši není nic jiného než výbuch hněvu izraelského lidu proti Bohu. Bůh ovšem zůstává neznámým v každé nové životní zkušenosti.

Místo reptání se nazývá Massa (pokušení) a Meriba (hádky). Tato jména odvozují od toho, co poví Mojžíš: „Co se hádáte se mnou a proč pokoušíte Hospodina?“ (Ex 17,2). Je zajímavé, že v hebrejštině existují dvě slova, která, přestože mají rozdílné kořeny, se vyslovují shodně „massa“. Jedno znamená „zkouška/pokušení“, zatímco druhé „beznaděj“. V našem životě se často stává, že máme nedostatek víry, což vyvolává beznaděj jak v nás, tak v těch, kdo jsou kolem nás. Tato neschopnost doufat se někdy projevuje v nedůtklivosti vůči těm, kdo nás vedou. Odtud se rodí ona neodolatelná touha brblat proti autoritě, ať už je věrná Bohu anebo, a to tím více, v případě, že mu věrná není. Ale to podstatné místo, na němž závisí náš životní příběh, je tam, kde hledáme a čerpáme život.

Ježíš v dnešním evangeliu překračuje každou hranici předsudku a žádá samařskou ženu, aby mu dala napít. Zdá se, že potřebuje načerpat život, stejně jako když na kříži zvolá: „Žízním!“ (J 19,28). Ve skutečnosti ovšem Ježíš, který je cesta, pravda a život, touží uhasit naši žízeň po Bohu a po životě tím, že nám umožní se s ním setkat. Podle jeho slova se také my, nakolik v jeho blízkosti zaženeme žízeň, stáváme pramenem pro všechny, kdo hledají pravou cestu, jež vede ke spáse. Umožněme v tomto jedinečném postním putování, poznamenaném tvrdou zkouškou v podobě nebezpečného šíření epidemické nákazy, aby nám poušť dala zakusit onu převelkou žízeň, kterou může uhasit pouze setkání s Bohem, aby nás, jak čteme ve druhém čtení, žádná naše naděje nezklamala, nýbrž naopak aby nám byla vlita do srdce Boží láska skrze Duchu svatého a také my se stali pramenem vody tryskající do života věčného.

DALŠÍ TEXTY PRO MODLITBU V ČASE EPIDEMIE

Není-li možnost účastnit se mše svaté, jednotlivci, ale i rodiny, se mohou společně modlit Liturgii hodin, především ranní chvály a nešpory. Do proseb je možno zařadit i následující mimořádné prosby.

RANNÍ CHVÁLY:

Ježíši, lékaři těla i duše, uzdrav hluboké rány našeho lidství,

- abychom se mohli těšit z darů tvé spásy.

Učiň, aby naši nemocní bratři a sestry vnímali, že mají podíl na tvém utrpení,

- a aby z něj těžili milost a útěchu.

Nabízíme ti, Pane Ježíši, činnost i útrapy dnešního dne i dnešní doby,

- a slibujeme, že ti budeme stále sloužit s čistým a věrným srdcem.

Shlédni svým dobrotivým pohledem na nemocné a trpící, které jsi přidružil k svému kříži,

- dej, ať vnímají útěchu tvé přítomnosti.

NEŠPORY:

Ty, který jsi projevil lítost nad každým lidským utrpením, oživ naději nemocných a daruj jim pokoj a zdraví,

- a dej, ať také my se připraveni jim ulevit v jejich trápení.

Uč nás nést svůj kříž ve spojení s tvým utrpením,

- aby se na nás projevila tvá sláva.

Učiň, abychom vnímali účast na tvém utrpení během bojů a zkoušek našeho života,

- abychom tak na sobě zakoušeli sílu tvého vykoupení.

Kriste, jenž nám v Eucharistii dáváš lék nesmrtelnosti a záruku vzkříšení,

- daruj nemocným zdravím e hříšníkům odpuštění.

MODLIT SE ŽALMY

Žalm 33

Radujte se, spravedliví, z Hospodina, sluší se, aby ho dobří chválili.
Cíterou oslavujte Hospodina, hrejte mu na desetistrunné harfě.
Zpívejte mu píseň novou, dovedně sáhněte do strun, slavnostně je rozezvučte!
Neboť Hospodinovo slovo je správné, spolehlivé je celé jeho dílo.
Miluje spravedlnost a právo, země je plná Hospodinovy milosti.
Jeho slovem vznikla nebesa, dechem jeho úst všechnen jejich zástup.
Vodstva moří shrnuje jako do měchu, do nádrží slévá oceány.
Nechť se bojí Hospodina celá země, všichni obyvatelé světa ať se před ním děsí.
On totiž řekl – a stalo se, on poručil – a vše povstalo.
Plány pohanů Hospodin maří, v nic uvádí myšlení národů.
Hospodinův úmysl trvá navěky, myšlenky jeho srdce po všechna pokolení.
Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin, blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.
Z nebe shlíží- Hospodin, vidí všechny smrtelníky.
Z místa, kde sídlí, dívá se na všechny obyvatele země.
Každému z nich uhnětl srdce, uvažuje o všech jejich skutcích.
Nezvíteží král početným vojskem, ani silák se nezachrání velkou udatností.
Zklame kůň, když jde o vítězství, nezachrání svou velikou silou.
Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo doufají v jeho milost,
aby jejich duše vyrval ze smrti, aby jim život zachoval za hladu.
Naše duše vyhlíží- Hospodina, on sám je naše pomoc a štít.
V něm se raduje naše srdce, důvěřujeme v jeho svaté jméno.
Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe.

Žalm 34

Ustavičně chci velebit Hospodina, vždy bude v mých ústech jeho chvála.
V Hospodinu nechť se chlubí moje duše, ať to slyší pokorní a radují se.
Velebte se mnou Hospodina, oslavujme spolu jeho jméno!
Hledal jsem Hospodina, a vyslyšel mě, vysvobodil mě ze všech mých obav.
Pohleďte k němu, ať se rozveselíte, vaše tvář se nemusí zardívat hanbou.
Hle, ubožák zavolal, a Hospodin slyšel, pomohl mu ve všech jeho strastech.
Jak ochránce se utábořil Hospodinův anděl kolem těch, kdo Hospodina ctí, a vysvobodil je.
Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý, blaze člověku, který se k němu utíká.
Bojte se Hospodina, jeho svatí! Těm, kdo se ho bojí, nic nechybí.
Mocní strádají a hynou hlady, nic nechybí těm, kdo hledají Hospodina.
Pojďte, synové, a slyšte mě, naučím vás bát se Hospodina.
Miluje kdo život? Přeje si dny štěstí?
Zdržuj svůj jazyk od zlého, své rty od falešných slov.
Chraň se zlého a číň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj!
Hospodinovy oči hledí na spravedlivé, k jejich volání se kloní jeho sluch.
Hospodinův hněv stíhá ty, kdo páchají zlo, aby vyhladil ze země vzpomínku na ně.

Spravedliví volali, a Hospodin slyšel, vysvobodil je z každé jejich tísně.
Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce, na duchu zlomené zachraňuje.
Spravedlivý mívá mnoho soužení, Hospodin ho však ze všech vyproští.
Chrání všechny jeho kosti, ani jedna z nich nebude zlomena.
Zloba uštvě bezbožníka k smrti, kdo nenávidí spravedlivého, budou potrestáni.
Hospodin zachraňuje duše svých služebníků, nebudou pykat, kdo k němu utíkají.

Žalm 85

Byl jsi milostivý, Hospodine, své zemi, změnil jsi k dobru Jakubův úděl.
Odpustils vinu svému lidu, přikryl jsi všechny jeho hříchy.
Zadržels všechno své rozhořčení, uklidnil jsi žár svého hněvu.
Obnov nás, Bože, náš spasiteli, odlož svou nevoli proti nám!
Což se navěky budeš na nás zlobit, roztáhneš svůj hněv na všechna pokolení?
Což nám už nevrátíš život, aby se tvůj lid radoval v tobě?
Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství a dej nám svou spásu!
Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh: jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté a pro ty, kdo se k němu obracejí srdcem.
Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí, aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.
Milosrdenství a věrnost se potkají, políbí se spravedlnost a pokoj.
Věrnost vypučí ze země, spravedlnost shlédne z nebe.
Hospodin též popřeje dobro a naše země vydá plody.
Spravedlnost bude ho předcházet a spása mu půjde v patách.

TEXTY K OSOBNÍ EUCHARISTICKÉ ADORACI

Zůstaň s námi, Pane.

Jako dva emauzští učedníci tě snažně prosíme, Pane Ježíši: „Zůstaň s námi!“

Ty, božský poutníku, znáš naše cesty i naše srdce, nenechávej nás v zajetí večerního stmívání. Podpírej nás v únavě, odpusť nám hříchy, řiď naše kroky po cestě dobra.

Žehnej dětem, mladým, starým a celým rodinám, zvláště však nemocným.

Žehnej kněžím a zasvěceným osobám.

Žehnej celému lidskému pokolení.

V Eucharistii ses stal lékem nesmrtelnosti: daruj nám zakusit plnost života, která nám umožní putovat po této zemi jako poutníkům plným důvěry a radosti, kteří neustále hledí směrem k cíli života, jež nemá konce.

Zůstaň s námi, Pane. Zůstaň s námi.

Amen.

(sv. Jan Pavel II.)

Eucharistické litanie

Nejsvětější svátosti oltářní, klaníme se ti.

Otcův nevýslovný dare, klaníme se ti.

Znamení nejvyšší Synovy lásky, klaníme se ti.

Zázraku lásky Ducha svatého, klaníme se ti.

Požehnaný plode Panny Marie, klaníme se ti.

Svátosti Těla a Krve Kristovy, klaníme se ti.

Svátosti, která zpřítomňuješ oběť kříže, klaníme se ti.

Svátosti nové a věčné smlouvy, klaníme se ti.

Připomínko smrti a vzkříšení Páně, klaníme se ti.

Připomínko naší spásy, klaníme se ti.

Oběti chval a díků, klaníme se ti.

Oběti pokání a smíření, klaníme se ti.

Příbytku Boží mezi lidmi, klaníme se ti.

Svatební hostino Beránkova, klaníme se ti.

Chlebe živý, který jsi sestoupil z nebe, klaníme se ti.

Skrytá mano naplněná něžností, klaníme se ti.

Pravý velikonoční Beránku, klaníme se ti.

Poklade věřících, klaníme se ti.

Pokrme putující církve, klaníme se ti.

Uzdravení našich denních slabostí, klaníme se ti.

Léku nesmrtelnosti, klaníme se ti.

Tajemství víry, klaníme se ti.

Oporo naděje, klaníme se ti.

Pouto lásky, klaníme se ti.

Znamení jednoty a pokoje, klaníme se ti.

Prameni ryzí radosti, klaníme se ti.

Svátosti, která posiluješ, klaníme se ti.

Předchuti nebeské hostiny, klaníme se ti.

Záruko našeho vzkříšení, klaníme se ti.

Záruko budoucí slávy, klaníme se ti.

MODLITBA K PANNĚ MARIÍ, UZDRAVENÍ NEMOCNÝCH

Panno, Matko Krista a Matko církve,
celé generace věřících se s důvěrou obracejí k tobě,
která se nazýváš uzdravením nemocných.

Pohlédni na své děti
v této době plné obav a trápení
kvůli nákaze, jež zasévá strach a úzkost
do našich domovů, práce i odpočinku.

Tys poznala nejistotu přítomnosti i budoucnosti
a se svým Synem jsi také utíkala do vyhnanství,
připomínej nám, že on je naše cesta, pravda a život
a že pouze on svou smrtí porazil naši smrt
a může nás osvobodit ode všeho zla.

Panno bolestná stojící pod křížem,
i ty jsi zakusila utrpení:

zmírní naše strádání svým mateřským pohledem a svou ochranou.
Žehnej nemocným a těm, kdo v těchto dnech žijí ve strachu,
žehnej všem, kdo se jim věnují s láskou a odvahou,
žehnej rodinám s malými dětmi i starými lidmi,
žehnej církvi a celému lidstvu.

Uč nás, Matko, každodenně konat to, co říká tvůj Syn církvi.

Připomínej nám dnes a stále,
že Ježíš se obtěžkal našimi starostmi
a přijal naše bolesti
a že svou obětí zpřístupnil světu
naději na život, který neumírá.

Uzdravení nemocných, Matko naše a vše lidí, oroduj za nás.

MODLITBA DŮVĚRY

Papež František se modlil tuto modlitbu k Panně Marii „Božské lásky“, která je uctívána na známém poutním místě nedaleko Říma.

Maria,
ty stále záříš na naší cestě jako znamení spásy a naděje.
Důvěřujeme tobě, uzdravení nemocných,
která sis uchovala pevnou víru, když jsi spolu s Kristem trpěla u kříže.
Ty, spásno římského lidu, víš, co potřebujeme, a jsme si jisti, že to obstaráš,
aby se, jako v Káni Galilejské, nám navrátila radost a jásot po tomto období zkoušky.
Pomoz nám, Matko Božské lásky,
abychom se proměňovali podle vůle Otce
a činili to, co nám říká Ježíš,
jenž na sebe vzal naše utrpení
a obtěžkal se našimi bolestmi,
aby nás přivedl skrze kříž do slávy vzkříšení.
Amen.

Pod ochranu tvou...

LITANIE KE SVATÝM ZA OCHRANU ZDRAVÍ

Pane, smiluj se. Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se. Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se. Pane, smiluj se.

Svatá Maria, Matko Boží, oroduj za nás.
Svatá Maria, uzdravení nemocných, oroduj za nás.
Svatý Michaeli, Gabrieli a Rafaeli, orodujte za nás.
Svatí Boží andělé, orodujte za nás.
Sbore spravedlivých, oroduj za nás.

Svatý Jene Křtiteli, oroduj za nás.
Svatý Josefe, oroduj za nás.
Svatí patriarchové a proroci, orodujte za nás.

Svatý Petře a Pavle, orodujte za nás.
Svatý Ondřeji, oroduj za nás.
Svatý Jene, oroduj za nás.
Svatý Lukáši, oroduj za nás.
Svatí apoštolové a evangelisté, orodujte za nás.

Svatá Maří Magdaléno, oroduj za nás.
Svatí učedníci Páně, orodujte za nás.

Svatý Štěpáne, oroduj za nás.
Svatý Vavřinče, oroduj za nás.
Svatá Lucie, oroduj za nás.
Svatý Kosmo a Damiáne, orodujte za nás.
Svatý Pantaleone, oroduj za nás.
Svatý Sebastiáne, oroduj za nás.
Svatá Marie Goretti, oroduj za nás.
Svatí mučedníci Krista, orodujte za nás.

Svatý Silvestře, oroduj za nás.
Svatý Řehoři, oroduj za nás.
Svatý Augustine, oroduj za nás.
Svatí Cyrile a Metoději, orodujte za nás.
Svatý Benedikte, oroduj za nás.
Svatý Františku a Dominiku, orodujte za nás.
Svatá Hedviko, oroduj za nás.
Svatá Zdislavo, oroduj za nás.
Svatý Kamile de Lellis, oroduj za nás.
Svatý Jane od Kříže, oroduj za nás.
Svatý Vincenci z Pauly, oroduj za nás.
Svatý Rochu, oroduj za nás.
Svatý Josefe Moscati, oroduj za nás.

Svatá Kateřino Sienská, oroduj za nás.
Svatá Alžběto Uherská, oroduj za nás.
Všichni svatí a světice Boží, orodujte za nás.

Měj s námi slitování, vysvobod' nás, Pane.
Ode všeho zlého, vysvobod' nás, Pane.
Ode všeho hříchu, vysvobod' nás, Pane.
Od smrti věčné, vysvobod' nás, Pane.
Svým vtělením, vysvobod' nás, Pane.
Svou smrtí a zmrtvýchvstáním, vysvobod' nás, Pane.
Sesláním Ducha svatého, vysvobod' nás, Pane.

I když jsme hříšníci, prosíme tě, vyslyš nás.
Shlédni s vlídností na všechny, kdo nyní trpí díky nákaze, prosíme tě, vyslyš nás.
Daruj celému lidstvu svou posilu, prosíme tě, vyslyš nás.
Zmírní trápení a strach všech lidí, prosíme tě, vyslyš nás.
Učiň, aby skrze společnou modlitbu s vzýváním tvého jména všichni obdrželi život a zdraví, prosíme tě, vyslyš nás.
Pomoz svou milostí všem nemocným, prosíme tě, vyslyš nás.
Posilni všechny, kdo se o ně starají, prosíme tě, vyslyš nás.
Pomoz a posilni všechny, kdo prožívají zkoušky a zakoušejí bolesti, prosíme tě, vyslyš nás.

Ježíši, Synu Boha živého, vyslyš naše snažné prosby!

Kriste, uslyš nás. Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás. Kriste, vyslyš nás.

Modleme se:

Vzdáváme ti díky, Bože všemohoucí, neboť jsi stvořil člověka k radosti a věčnému životu a dílem vykoupení svého Syna jsi ho vysvobodil z otroctví hříchu, kořene veškerého zla.

Dáváš nám jistotu, že jednoho dne osušíš každou slzu a odměníš každou námahu vykonanou pro tvou lásku.

Požehnej svým dětem zkoušeným utrpením, které k tobě volají skrze přímluvu Panny Marie, uzdravení nemocných a utěšitelky zarmoucených, i všech svatých. Kéž posilnění milostí Ducha svatého oslavují svými slovy i skutky tvé svaté jméno.

Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

MODLITBA V ČASE SLABOSTI

Všemohoucí věčný Bože,
občerstvení v námáhách a posilo ve slabostech,
celé tvorstvo od tebe přijímá sílu, bytí i život.
Přicházíme k tobě s prosbou o tvé milosrdenství,
neboť dnes si uvědomujeme ještě více lidskou slabost,
když prožíváme šíření nové nákazy.
Svěřujeme ti nemocné a jejich rodiny:
uzdrav jejich tělo, mysl i ducha.
Pomoz všem členům naší společnosti, aby poctivě konali své povinnosti
a posilovali mezi sebou ducha solidarity.
Posilni lékaře a zdravotní zaměstnance v první linii
a také všechny ošetřovatele ve vykonávání jejich služby.
Ty jsi zdroj každého dobra,
požehnej lidské rodině,
vzdal od nás každé zlo a daruj pevnou víru všem křesťanům.
Vysvobod' nás od nákazy, která se kolem nás šíří,
abychom se v poklidu navrátili k našim všedním starostem
a chválili tě a děkovali ti s obnoveným srdcem.
Tobě důvěřujeme a k tobě pozvedáme své prosby,
neboť ty, Otče, jsi tvůrce života,
a s tvým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem,
v jednotě Ducha svatého,
žiješ a kraluješ na věky věků.
Amen.

Maria, uzdravení nemocných, oroduj za nás!

MODLITBA VE STAVU NOUZE

Z knihy proroka Daniela (3,26.34)

Požehnaný jsi, Pane, Bože našich otců, a chvályhodné a velebené je tvé jméno navěky.
Nevzdávej se nás navždy pro své jméno! Neruš svoji smlouvu.

Otče, dobrý Bože,
občerstvení v námahách,
posilo ve slabostech,
útěcho v pláči,
vyslyš prosbu, se kterou se k tobě obracíme:
zachraň nás z nynější nouze
a daruj nám jisté útočiště ve svém milosrdenství.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

nebo

Nebeský Otče,
daruj nám milost, abychom uměli s vírou a klidným duchem čelit nákaze,
která ohrožuje život náš i mnohých našich bratří a sester.
Učiň, ať se odpovědně zhostíme povinností, které na nás čekají,
a tebou utěšeni ať utěšujeme i své bratry a sestry.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.